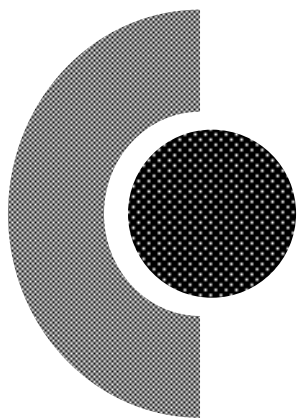

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. M. HILLEN, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 38, nr. 127 – Kerstmis 2007

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Tweedaagse eerstejaars	5
En hoe was de sportdag	7
Sport tijdens de middag	9
Expo da Vinci – the european genius	10
Inleefdagen in de abdij met de zesdejaars	12
De Vlaamse wiskunde olympiade	14
In Godsnaam	15
Sicko	17

We vieren Kerstmis

Waarom verlangen mensen naar een feest als Kerstmis? Is het de enorme hoeveelheid reclame die ons ertoe aanzet om uitgebreid te vieren, of zijn het de met pakjes versierde kerstbomen en de vele lichtjes in de winkelstraten die een aangename sfeer creëren en ons doen dromen van een zorgeloze, vredevolle tijd? Of vinden we houvast in traditie? Want we koesteren natuurlijk de mooie herinneringen uit de voorgaande jaren, de gezellige warme familiereünie bij een zacht knetterend haardvuur, de stralende verwachtingsvolle gezichtjes van de kinderen rond de boom, het flikkerende kaarslicht, een prachtig gedekte tafel en een heerlijke liefdevol bereide maaltijd.

In een somber moment vraag ik me dan wel eens af of er bij al dat feestgedruis nog iets overblijft van de oorspronkelijke boodschap van Kerstmis. De geboorte van Christus staat symbool voor de aanzet tot een nieuw begin, zelfs in moeilijke omstandigheden. De hoop op vrede brandend houden lijkt naïef als we zien welke nieuwsberichten onze huiskamer binnenflitsen en zich op ons netvlies branden. Bij de vele rampen (overstroming in Bangladesh, de oorlog en vluchtelingenstroom in Darfur, Kivu ...) trekken we het donsdeken nog eens knus om ons heen en worden de beelden weggezapt met de schouderophalende vraag waarmee we ons geweten sussen: Wat kunnen wij daar aan doen?

Heel wat, als we voorbij de stress, de vermoeidheid en de berusting durven kijken naar grote en kleine idealisten zoals daar zijn Nelson Mandela, Bono en Jeanne Devos. Maar ook de vriend die tijd maakt voor een bezoekje of om te luisteren, de buurvrouw die bezorgd vraagt of alles goed gaat en de zware pakken naar boven draagt, een kleinkind dat even boodschappen doet voor oma ... Misschien zijn de stalletjes of de herders die komen bidden en een lammetje offeren niet meer van deze tijd en als idee voorbijgestreefd, maar de oproep tot solidariteit blijft, zelfs wanneer er onzekerheid is en angst voor de toekomst.

Als school proberen we ook op te roepen / op te voeden tot solidariteit met onze acties voor 'Born in Africa' die in Zuid-Afrika gecoördineerd worden door onze oud-leerlinge Isabelle De Smul. In 2007 hebben leerkrachten en leerlingen daarvoor 2218,88 euro verzameld. Dit is een project dat het naar school gaan en de alfabetisering onder de arme bevolking probeert te bevorderen.

Laat mij toe u toch de hoop, de vreugde en de vrede van Kerstmis te wensen en het geluk om nieuwe energie te vinden in het samenzijn en delen met familie en vrienden. Tot in 2008!

M. Hillen, directeur

Tweedaagse eerstejaars

Op 4 en 5 oktober trokken we naar de Bosberg in Houthalen. Toen we aankwamen kregen we onze kamer toegewezen. Ik sliep samen met Danila, Maxine en Nele. Vooraleer we verschillende spelletjes deden, moesten we eerst onze familie terugvinden. Ik was in de groep van de Koninklijke familie. Na deze heerlijke spelmomenten mochten we aan tafel. Na het eten volbrachten

we opdrachten per klas. Het fietsen was echt leuk. Alleen de modder vond ik minder leuk, want er vielen daardoor zeker drie personen. Na het fietsen deden we een kennismakingsspel en daarna speelden we de sportiefste klas. Net voor het avondeten namen we ook nog een

frisse duik in het zwembad. Het avondmaal was heel lekker en daarna genoten we van een leuke quiz. Onze klas behaalde de bronzen medaille. Voor het slapengaan maakten we een spannende wandeling in het donker. In het begin was ik bang, maar naarmate de tijd verstreek niet meer. Na een ingetogen bezinningsmoment was het bedtijd. De volgende dag moesten we ons haasten, want één van de leerkrachten vergat ons wakker te maken. Voor ons was die vrijdag een ernstigere dag. Werken rond pesten, regels opstellen voor een goede sfeer in de klas... Na het middageten kwamen we nog één keer samen voor een uitgebreider bezinningsmoment. Daarna bracht de bus ons veilig naar school. Het was heel leuk geweest, maar ik was ook blij mijn zus en mijn broer terug te zien.

Céline, leerling van IAI

De 2-daagse was gewoon de max. Je leerde er veel mensen kennen van het eerste jaar. Ik heb er trouwens een heel pak vriendinnen aan overgehouden. Op de 2-daagse was het altijd ambiance. Het fietsen deed wel deugd na zo'n

lange busrit. De wind woelde in je haren en af en toe viel er iemand in de modder. Onderweg speelden we op een verlaten parking een sprintwedstrijdje per twee. Ook de andere spelletjes waren heel tof. Bij het ontmoetingsspel waren we ook ingedeeld met mensen die we nog niet zo goed kenden. Zo leer je elkaar kennen en vertrouwen. Tijdens de pauzes vertoefden we de hele tijd op de trampoline of in de speleobox. Met mijn kamergenote, Kato, was het 's avonds gewoon super. Ze had haar mapje mee, vol met foto's van haar favoriete TV-programma. Ze was er mee bezig tot we moesten slapen.

De volgende morgen kwam mevrouw Geldhof ons wakken. Kato en ik konden er niet uit. Toen mevrouw Geldhof voor de tweede maal langskwam, lagen we nog altijd in bed. Ze zei dat er ook nog anderen waren die het moeilijk hadden. Uiteindelijk geraakten we uit de veren en beleefden we nog een toffe tweede dag.

Jolien, leerling van IAI

En hoe was de sportdag?

Op maandag 8 oktober gingen alle klassen van de tweede graad naar Hofstade voor de jaarlijkse sportdag. Voorzien van gebreid ondergoed en waterdichte schoenen baanden we ons een weg door de dikke pakken mist, op zoek naar het Bloso-centrum waar we de rest van onze dag zouden doorbrengen. Een gevarieerd aanbod van watersporten voor de vierdejaars leverde volgende commentaren op:

“Wij gingen zeilen en kajakken met onze klas. We begonnen met zeilen, wat gezien de weinige wind heel saai was. We moesten uiteindelijk roeien om vooruit te geraken. Om het toch wat leuker te maken mochten we van de ene boot naar de andere overstappen

zonder in het water te vallen. Het kajakken was dan weer veel leuker, want hiervoor hadden we geen wind nodig. Samen met de anderen hielden we races en maakten we elkaar nat. De monitoren kwamen op de proppen met enkele plezante spelletjes. Zo moesten we bijvoorbeeld met een frisbee naar elkaar gooien. Maar toen de frisbee boven mijn hoofd vloog en ik hem vergeefs probeerde te pakken, verloor ik mijn evenwicht en kwam in het koude, vieze water terecht. 's Avonds was ik doodmoe na zo'n leuke dag.”

Charles-Anthony, leerling van 4D

“Bij het kajakken leerde een instructeur van Bloso ons hoe we onze peddel best konden vasthouden en hoe we in onze kano konden plaatsnemen, zonder in het water te vallen. Dan was het tijd voor de échte proefjes: eerst moesten we allemaal naast elkaar gaan liggen met onze kano en vervolgens moesten we de kano van onze burens goed vasthouden en dan moest de middelste persoon gaan rechtstaan. Hierna moesten we ook nog andere proefjes doen zoals: Venetiaans kanovaren, achterwaarts varen en een

wedstrijdje frisbee tussen de jongens en de meisjes. Enkele personen kwamen in het water terecht. Op het einde van de dag gingen we allemaal heel tevreden maar vermoeid terug naar Oudergem.”

Jeroen, leerling van 4D

“In de voormiddag zeilen, in de namiddag kajakken. Daarbij deden we allerlei spelletjes op het water en amuseerden we ons super goed. Na het kajakken begaven we ons naar de kleedkamers om droge kleren aan te doen en dan gingen we naar de bus. Op de bus was er veel ambiance, maar ik

was wel moe. 's Avonds heb ik nog een warm bad genomen en ben ik vroeg gaan slapen. De sportdag was vermoeiend maar vooral super leuk!”

Ottelien, leerling van 4D

“Het leukste was toen we met de frisbee speelden, meisjes tegen jongens. Ik

wist dat we zouden winnen omdat meneer Vanderstraeten met óns meedeed. Bij een ander spel moesten we onze peddels in het water gooien en dan proberen ze terug te halen. Ik gooide de peddel van Lea altijd verder weg, iedere keer dat ze hem bijna had: een

echte tantalluskwelling! In de namiddag ging onze klas windsurfen, waardoor ik nu een blauwe plek heb op mijn rechterheup. Auw! De surfpakjes plakten als bloedzuigers aan ons lijf, maar met hulp van Blanche slaagde ik er toch in om het aan te trekken. Na de theorie volgde de praktijk. Bijna niemand geraakte vooruit en ik lag plat van het lachen en kon daardoor niet verder. Daarom bleef ik gewoon op mijn surfplank liggen en dacht: "Wat een toffe sportdag!"

Myriam, leerling van 4B

Sport tijdens de middag

Tijdens dit 1° trimester speelden de leerlingen in een klassencompetitie handbal. Per klasgroep speelden 3 meisjes – 3 jongens – 1 doelman (+ wisselers).

Volgende wedstrijden werden afgewerkt:

Ma 22 okt	1a1 – 1a4	03 -15
Do 25 okt	3 ^o j – 4 ^o jaar	15 - 07
Vr 26 okt	2a – 2c	13 - 08
Ma 05 nov	1a2 – 1a3	15 - 14
Do 08 nov	4 ^o j – 5 ^o jaar	04 - 15
Vr 09 nov	2b – 2d	08 - 20
Ma 12 nov	1a1 – 1a3	03 -16
Vr 16 nov	1a2 – 1a4	08 - 06
Ma 19 nov	2b – 2c	18 - 13
Do 22 nov	2a – 2d	06 - 09
Do 29 nov	5 ^o j – 6 ^o jaar	12 - 11

Ook dit schooljaar zagen we zeker in de 1° graad een zeer verbeterde strijd met prachtige acties. Het bevestigt onze opinie dat het handbalspel uitermate geschikt is om jongens en meisjes samen in competitie te laten spelen.

E. Viaene, leerkracht LO

Expo Da Vinci – The European genius

Momenteel loopt er in de basiliek van Koekelberg een prestigieuze tentoonstelling over Leonardo da Vinci. Er worden vier thema's behandeld: da Vinci als mens, als kunstenaar, als ingenieur en als humanist.

In het kader van de lessen esthetica en vrije ruimte wiskunde brachten de zesdejaars op maandag 12 november een bezoek aan deze tentoonstelling.

Het eerste deel toont verschillende fasen uit het leven van da Vinci, aan de hand van documenten, beeldhouwwerken, kaarten, tekeningen en schilderijen uit de Renaissance.

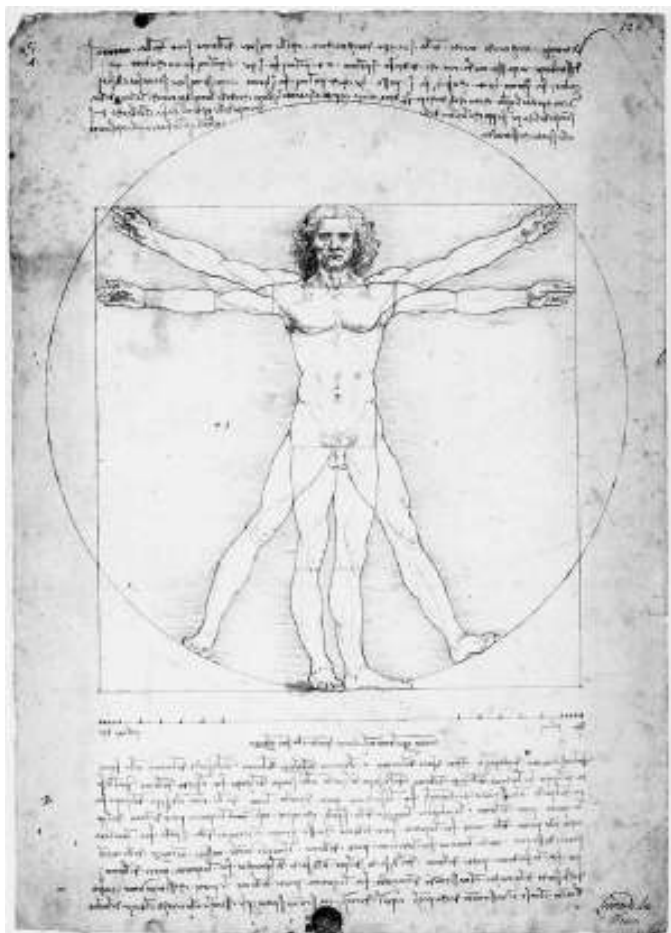
Leonardo da Vinci (°Vinci in Italië op 15 april 1452 en + Clos-Lucé – in Frankrijk op 2 mei 1519) was een beroemde Italiaanse architect, uitvinder, ingenieur, filosoof, sterrenkundige, natuurkundige, scheikundige, beeldhouwer, schrijver, schilder en componist uit de Renaissance. Hij wordt gezien als het schoolvoorbeeld van het renaissance-ideaal van de uomo universale en als genie.

Hij werd een schildersgezel (leerlingschilder) bij Andrea del Verrocchio en later een onafhankelijke schilder. Van 1482 tot 1499 werkte hij voor de Hertog van Milaan, Ludovico Sforza, waar hij zijn eigen studio had, inclusief leerlingen. Toen de Fransen Milaan bezetten, keerde hij terug naar Florence, waar hij

voor Cesare Borgia ging werken als militair architect en ingenieur. In 1506 keerde hij terug naar Milaan.

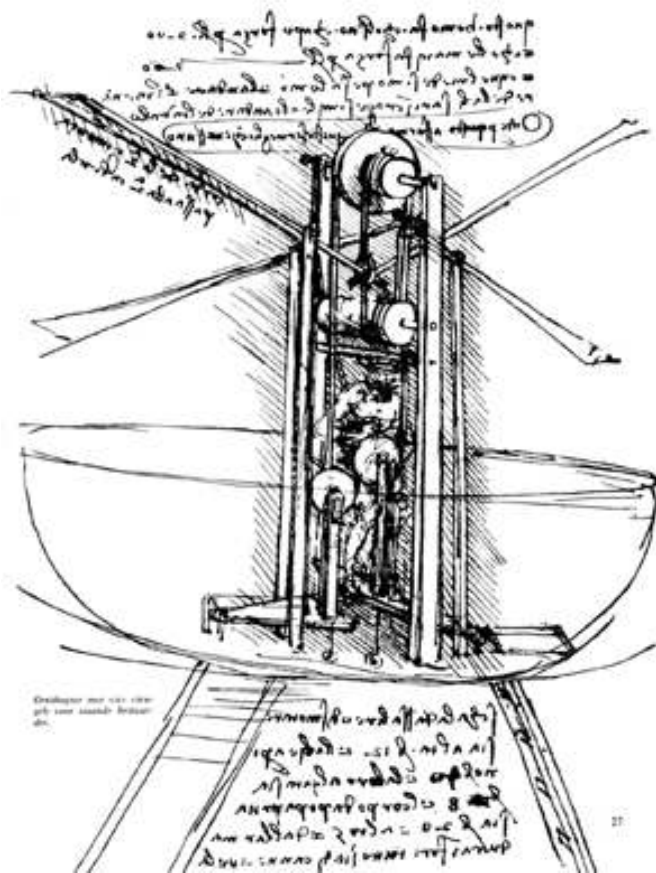
Van 1513 tot 1516 woonde hij in Rome, waar toentertijd ook de veel jongere schilders Rafael en Michelangelo werkten, met wie hij weinig contact had. In 1516 ging Leonardo werken voor koning Frans I van Frankrijk in het kasteel van Amboise.

Hij overleed in het Franse Cloux en ligt begraven in de Kapel van St. Hubertus in het kasteel van Amboise. Clos-Lucé is een herenhuis in Amboise dat werd bewoond door Leonardo da Vinci. Het is nu een museum over het leven en

werk van Leonardo da Vinci. Het beschikt over veel voorbeelden van zijn uitvindingen.

In het tweede deel van de tentoonstelling wordt Leonardo als kunstenaar belicht, als architect, beeldhouwer of schilder. Er zijn originele werken van de meester te bekijken, afkomstig uit musea en privé-collecties. Maar ook veel werken van kunstenaars uit dezelfde periode, of kopieën van werken van da Vinci. Je moet soms wel de bordjes naast de werken lezen om te weten of je nu met een "echt werk van de meester" te maken hebt. Er hangt een heel goede kopie van zijn meest bekende werk, "de Mona Lisa", maar ik vraag mij wel af hoeveel mensen echt weten dat het hier niet om "de echte" gaat.

In het derde deel worden de "ingenieurscapaciteiten" van de kunstenaar van dichtbij bekeken. Er zijn maquettes en reconstructies van een veertigtal machines: een automobiele kar, parachute, zweefvliegtuig, een reusachtige brug, oorlogsmateriaal: tank, reuzekatapult, reuzekruisboog, ... Allemaal heel indrukwekkend, maar ... je ziet niets in werking. Het zou wel interessant geweest zijn dat de bezoeker die machines ook aan het werk zag, al was het maar met een filmpje. Soms moet je zelf wel een beetje raden hoe het ding juist werkt. Er zijn mensen die de uitvindingen hebben nagemaakt en de werking ervan hebben getest. Dan heb je toch wel een beter idee van zijn kunnen. Nu

leek het allemaal nogal een statische bedoening, terwijl er juist heel wat dynamiek van dit deel zou moeten uitgaan.

In het vierde deel wordt, volgens de samenstellers van de tentoonstelling, Leonardo als humanist bekeken. Er zijn originele werken over zijn opzoeken in verband met anatomie en we krijgen ook een overzicht van zijn codexen. In feite zijn die codexen de cahiers waarin hij al zijn bevindingen optekende. Al deze codexen zijn in het beruchte en bekende spiegelschrift van da Vinci geschreven. Volgens de eenen omdat hij niet wou dat anderen van zijn ontdekkingen profiteerden, volgens de anderen omdat hij nu eenmaal

linkshandig was en anders telkens vlekken zou hebben gemaakt bij het schrijven.

Als aandachtige toeschouwer geraak je sowieso onder de indruk van alle talenten die Leonardo had. Bovendien heeft hij zijn hele leven die talenten ook ontwikkeld en zich niet gespecialiseerd in één of andere tak. Je moet een brede kijk hebben op de dingen rondom jou en blijven zoeken naar een oplossing voor de problemen die zich stellen. Hij was echt een universele mens, in zijn tijd misschien wel niet genoeg geapprecieerd en soms ook miskend (hij werd bijvoorbeeld uitgelachen door anderen omdat hij geen Latijn kon), maar met een enorme erfenis voor de generaties die volgen.

D. Buys, leerkracht wiskunde

Inleefdagen in de abdij met de zesdejaars

Naar goede gewoonte kregen onze zesdejaars ook dit jaar de kans om met elkaar al doende stil te staan bij waarden die ons samenleven kunnen verdiepen en vermensenlijken. Een grote groep stak de handen uit de mouwen in Bellingen met Mr. Fleurbay ofwel in de Cardijschool in Laken met Mr. Van den Broeck. Anderen hadden enkele interessante gesprekken o.l.v. Mr. Dehairs. Samen met zeven leerlingen trok ik op verkenning naar de abdij van Affligem.

De traditie in West-Vleteren werd noodgedwongen onderbroken wegens verbouwingen aldaar. De benedictijnenabdij in Affligem was een zeer smaakvol alternatief: minder streng en strikt, maar toch ongewoon genoeg om tot een indringende confrontatie te komen met de christelijke spiritualiteit van de monniken.

We werden vriendelijk verwelkomd door Br. Georges, die ons onmiddellijk rondgidste in de verschillende ruimtes van het klooster. Ondertussen vertelde hij ook over de structuur en de zin van het contemplatieve leven. Vrij snel kregen we de kans om mee te doen met de gebedsdiensten van de monniken. De stilte, het gregoriaanse gezang, oude bijbelsalmen en de mystieke sfeer in de sobere kerk hielpen ons te komen tot bezinning en inkeer.

Enkele gebeurtenissen gaven extra kleur aan onze inleefdagen: een persoonlijk gesprek over bidden, een getuigenis van Sebastien De Four over zijn bedevaart naar Jeruzalem, een getuigenis van Broeder Georges, het proeven van het plaatselijke bier, en last but not least: een romantisch etentje met candle-light en pizza in de refters van de broeders, begeleid met de gitaarmuziek van Gauthier en Dorian.

Ik vermoed dat de zeven leerlingen deugd hebben beleefd aan hun driedaagse, en hoop dat de kleine lichtjes die ze als herinnering mochten ontvangen, mogen uitgroeien tot iets groots.

J. Vermeir, leerkracht godsdienst

Interesse ? Bezoek de website
www.abdijaffligem.be

De Vlaamse wiskunde olympiade

Verwonderd kijken, starten, schrappen, puzzelen, opnieuw beginnen,
Dat kan je allemaal van dichtbij meemaken op woensdagnamiddag 16 januari! Naar jaarlijkse gewoonte neemt ook onze school deel aan de grote wiskunde olympiade.

Aan deze olympiade kunnen alle leerlingen van de derde, vierde, vijfde en zesde leerjaren van het secundair onderwijs en dit van om het even welke afdeling, deelnemen. In het verleden hebben al verschillende leerlingen van onze school het gehaald in de eerste ronde en werden ze ook uitgenodigd voor de tweede ronde die per provincie wordt georganiseerd.

Natuurlijk speelt wiskunde bij deze olympiade een hoofdrol, maar evenzeer wordt ook het logisch nadenken en de mogelijkheid tot deductie onderzocht. Veel vragen zijn gericht op het “denk-en puzzelplezier” en zijn dus ook voor niet-wiskundigen best te doen.

In de eerste reeks krijgt men 30 vragen en/of vraagstukken die in drie uur moeten opgelost worden. Alle vragen zijn meerkeuzevragen en moeten opgelost worden zonder rekenmachines of grafische rekenmachines. Voor de leerlingen is het een uitgelezen kans om in contact te komen met dit systeem van ondervragen. Als we bedenken dat vele hogescholen en universiteiten dit systeem hanteren, kunnen we de olympiade als een bijzonder goede oefening beschouwen naar de toekomst toe.

De leerlingen van het derde en vierde jaar worden ingeschreven voor de junior olympiade. Dit betekent dat zij een aangepaste vragenreeks krijgen.

Momenteel zijn er in onze school 7 deelnemers voor de olympiade van het vijfde en zesde jaar en 16 deelnemers voor de junior olympiade. De eerste ronde vindt plaats op woensdagnamiddag, 16 januari 2008. Wij wensen alle deelnemers een leuke namiddag toe.

D. Buys, leerkracht wiskunde

In Godsnaam !

Donderdag 22 november waren er alleen blije gezichten te bespeuren bij de derdejaars. Niet omdat het mooi weer was (wat welkom zou zijn na een aantal weken op rij grijs en nat weer), maar omdat we de tentoonstelling “In Godsnaam” in Leuven gingen bezoeken, wat simpelweg geen les betekende. Volgt daar nog een verlengd weekend op!

Er was al meteen een leuke sfeer in de bus. Sommigen taptten wat moppen, anderen luisterden naar muziek op hun i-Pod, en ik was half aan het slapen na een afbeulende voetbalwedstrijd de avond voordien. De bus zette ons vlak naast het indrukwekkende voetbalstadion af van tweedeklasser Oud-Heverlee Leuven, oftewel OHL. We stapten tot een wat op het eerste zicht een middeleeuws dorpje leek. Daar kregen we van meneer Malfliet een vragenboekje dat we moesten invullen binnen een half uur.

Eerst ging het er heel rustig aan toe, totdat meneer Malfliet vertelde dat het voor punten was. Ik kan je verzekeren dat er

toen heel wat bleke gezichten verschenen die meteen aan het werk gingen. Een ideale kans ook voor meneer Viaene om zijn camera boven te halen om wat grappige kiekjes te nemen. Na die hele belevenis vertrokken we terug naar de bus die ons dan naar de daadwerkelijke tentoonstelling zou voeren. Toen we aankwamen werden we meteen in groepen verdeeld. Een aantal ging door het natuurreservaat, waarvoor ons gevraagd werd om laarzen mee te nemen. Natuurlijk was ik de enige van mijn klas die er mee had, die dan nog belachelijk groot waren. Dus bestempelde meneer Viaene mij terecht als “mollenvanger”, waarmee iedereen rondom mij goed kon lachen. En waarvoor mijn dank uiteraard!

Een andere groep ging eerst naar de tentoonstelling. Laat ik daar mee beginnen. Bij het binnengaan werd ons al meteen een gids toegewezen die uit het succesrijke programma "Beauty and the Nerd" leek te komen (uiteraard als Nerd). Ik moet wel zeggen dat ondanks zijn slechte smaak voor kleren, zijn kapsel en zijn hele verschijning, ik helemaal niets heb aan te merken op zijn rondleiding. Hij heeft verteld over de monniken, hoe ze leefde en hoe ze aten, wanneer ze aten en hij beantwoordde ieders vragen. Kort samengevat: het ging niet het ene oor in en het andere uit.

Na de rondleiding konden we in een grote witte tent op de binnenplaats eten. De tent was verwarmd, de zon scheen, dus eigenlijk alle ingrediënten voor een gezellig maal waren aanwezig. Na de middagpauze vertrok onze groep voor die befaamde tocht door het natuurreservaat (zie hoger in mijn spannen verslag). Het was een leuke wandeling voor zowel de leerlingen als de leerkrachten, denk ik.

15 uur. We wachtten op de bus. De vrolijke gezichten van weleer leken ver weg te zijn en werden vervangen door vermoeide, afgematte gezichten. Eens op de bus merkte ik dat het aantal slapenden minstens verdubbeld was sinds vanochtend. Samenvatting: een zeer geslaagde en goed georganiseerde uitstap die voor herhaling vatbaar is, meneer Malfliet!

Dimitri, leerling van 3A

Sicko

De film Sicko gaat over het huidige medische systeem in de Verenigde Staten. Wat valt op? Alleen als je veel geld hebt, word je geholpen.

De film – eigenlijk is het meer een documentaire – is goed gemaakt. Michael Moore, de regisseur, kan een duidelijk beeld geven van de medische hulp in Amerika, zoals het er de dag van vandaag aan toe gaat.

Moore laat verschillende mensen getuigen, vandaar dat je je als kijker goed kan inleven in de situatie van een zieke met weinig geld. Je kan in de film goed zien hoe mensen zich voelen als ze bijvoorbeeld maar één van hun twee weggesneden vingertoppen kunnen laten “herstellen” wegens financiële beperkingen. Het is schrijnend dat mensen in erbarmelijke

leefomstandigheden moeten wonen, omdat ze al hun spaargeld op hebben gedaan aan het bestrijden van hun ziekte.

Het voelt raar als verschillende zieke mensen, zoals een hulpverlener bij de aanslagen op 11 september, betere hulpverlening krijgen in Cuba of Mexico, dan in de Verenigde Staten, een toch goed ontwikkeld en vooral rijk land.

De regisseur heeft op een goed voorgestelde manier twee standpunten aan bod laten komen in deze film: het zakelijke medische enerzijds en het menselijke anderzijds. Dan besef je plots hoe goed we het wel niet hebben in België. Ben je ziek? Geen probleem. Ben je arm en niet in staat geneesmiddelen te kopen? Geen probleem.

Met deze film geeft Michael Moore een teken aan de toeschouwers: wees gelukkig dat je in België woont. Vooral maakt hij duidelijk dat er iets moet veranderen in Amerika.

De film toont dus goed de verschillen in medisch opzicht tussen landen van West-Europa en een rijk land zoals de Verenigde Staten.

Pelle, leerling van 5A